

Kolik stojí štěstí?

LENKA PITNEROVÁ, LIBOR ŠKOP

Týden lidských práv je již tradiční projekt Dětského školního parlamentu při Základní škole Aleše Hrdličky v Ostravě-Porubě. Partnerem projektu, který si klade za cíl přimět žáky přemýšlet o problematice porušování lidských práv ve světě, je společnost Člověk v tísni a projekt Jeden svět na školách.

Ten poslední proběhl v prosinci minulého roku. Žáci 6. až 9. tříd sledovali po celý týden filmové dokumenty a poté společně diskutovali na téma Bohatství a chudoba. Žáci sledovali různé lidské osudy a dávali si je do souvislostí s naším životním stylem. Všichni si uvědomili, jaké máme štěstí, že žijeme v té šťastnější třetině světa. Společně jsme se zamysleli nad skutečnou hodnotou peněz a jejich rolí v sou-

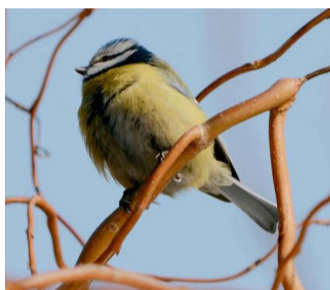
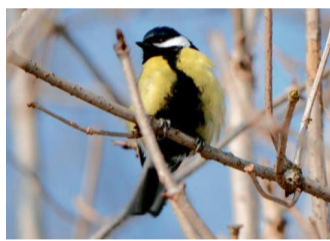
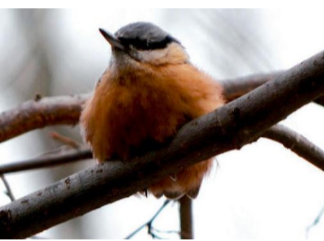

Foto: archiv

časném světě. Máme spoustu příkladů, že peníze a bohatství jsou pro některé cílem života a že jsou pro ně schopni udělat téměř vše.

Shodli jsme se však, že ani ty nejvyšší sumy peněz nezaručí nikomu, že bude šťastný. Neboť všechno se za peníze koupit nedá...

VAŠÍM OBJEKTIVEM

ZIMNÍ PŘÍRODA. Snímky: Maria K. Chlebek, Ostrava-Poruba

KONTAKT

Moravskoslezský deník
Mlýnská 10, 702 00 Ostrava
reporter.ostravsky@denik.cz
Tel.: 602 530 166
Stranu připravila:
Hana Porebská

VAŠE ZAMYŠLENÍ

Kam se ztratily duše aneb Jak to vidím já

GABRIELA STAŠOVÁ

Názory některých našich spoluobčanů, které prezentují často na internetu, mne přiměly k zamyšlení. Nad čím? Nad fenoménem, který se týká naší mladší populace, vrstevníků, vrstevnic především. Tzv. vymývání mozků je záležitostí, která je tu odpradáva, a je zajímavé, že i v dnešní době se s ní stále setkáváme.

O fenoménech, na které narážím, musíte alespoň z dohledu vědět něco i vy. Jedná se o nejružnější subkultury mladých (někdy i těch starších) a o jejich dopad na chování, vzhled, pro ně tzv. image a zájmy. Zdá se to všechno zcela neškodné. Ovšem pokud má jedinec jakéhosi vzezření, které budu popisovat níže, slabší vůli, může být do něčeho, co jej připraví o vlastní zdravý náhled na svět, zcela vtažen a pohlcen. A stává se následně něčím, co jsem nazvala „ztracenou duší“, protože ztratí vlastní individualitu, a přidá se tak ke skupině, v níž je dle jejich názorů každý originální a jedinečnou bytostí, ovšem z pohledu nezavševčených a přihlížejících lidí stejnou replikou toho, co kdysi někdo nazval subkulturou.

Pokud mám být upřímná, poslední mnou objevený styl má název „Suicide Girls“. V současné chvíli se jedná již o celosvětovou záležitost. Když jsem si do vyhledávače zadala tento název, abych se dozvěděla něco více, kromě oficiálních webových stránek mi vyjela spousta odkazů i obrázků. Asi nejpřesnější popis budu citovat: „Mají tetování, piercing, dready, barevné

účesy a neotřelý styl. Vyrůstaly na punku, metalu, gothic nebo indie scéně. Fotí se v odvažných pózách a společenské konvence je rozhodně netrápí. Takové jsou Suicide Girls.“ Už ze samotného zkráceného popisu si můžeme vydedukovat, že pro tato děvčata jde především o to, být jiná, originální a vyčnívající z davu. Je ovšem při četnosti fanynek této subkultury ještě možné být něčím originální, když při pohledu na všechny „Suicide Girls“, které mají profil na oficiálních stránkách, máte pocit, že jsou si všechny až žalostně podobné? Další myšlenkou, která každého rozumného člověka napadne, je ta skutečnost, že dívky, které, „vyrůstaly na punku, metalu, gothic nebo indie scéně“, nemusí být za každou cenu automaticky originální a jiné. Protože většina mládeže v tomto věku vyrůstala v podobných podmínkách, slyšela nebo poslouchala stejnou hudbu, ale barevný účes, piercing, kam se podíváte, a tetování na neobvyklých místech nepotřebuje. Co tedy hledají duše těchto dívek?

Vše, co jsem napsala, bych mohla úplně stejně, možná s malými odchylkami, vylíčit i u ostatních nyní převládajících subkultur. Ale právě proto, že jsou si všechny už jakousi stádovitostí podobné, myslím, že je to zbytečné. A právě zmíněná „stádovitost“ je kamenem úrazu! Postrádám jakoukoli osobní individualitu a originalitu lidí, již se rozhodnou vzdát vlastní svobody a být pouze organizováni. Nemám nic proti prezentaci vlastního já, ovšem nesympatizují se stády ovcí, které od sebe nelze rozeznat. Pře-

ji každému, aby v sobě našel sílu a nestal se ovládanou ovečkou a aby dokázal být sám sebou a prezentoval se opravdu tím, co si ve skutečnosti myslí a co umí – a teď nemyslím pouze um vytvořit si pózu, která kopíruje něco, co propaguje nějaká skupina. Je velká škoda, že raději z nás se vytratily vlastní názory i hodnoty, a jsem opravdu zvědavá, kam se tato „generace ztracených duší“ dostane. Možná, že všichni tito jedinci jednou dojdou k názoru, že svým pozérstvím si skutečně v ničem nepřilepší. Nebo z něj „odstoupí“ jen proto, že prostě vyjde z módy. Každopádně bude zajímavé pozorovat „Suicide Girls“ a jim podobné, jak na stará kolena zahalují svá někdejší moderní tetování a sundávají piercing. Dnes si to možná nikdo z nich nedokáže představit, ale ano – i ony zestárnou. Člověk se poté jen zamyslí a řekne si – kam se tedy ztratily jejich duše či zda byly znovu nalezeny...

Autorkou zamyšlení je Gabriela Stašová, studentka 2. ročníku Ostravské univerzity v Ostravě, která v průběhu svého studia absoluuje také disciplíny cíleně vytvořené pro studenty se specifickými potřebami. Díky podpoře projektu ESF – Operační program Vzdělávání pro konkurenceschopnost – Kompetence absolventů OU zaměřené na rovnost příležitostí na trhu práce, CZ.1.07/2.2.00/15.0456 – má možnost absolvovat speciálně modifikované disciplíny zohledňující specifické studijní potřeby některých vysokoškolských studentů.

Začněte bydlet zdarma

1. nájem u nás neplatíte

Akce platí pro smlouvy podepsané 2.1. -31.1.2013 a vztahuje se na vybrané byty.